

ger, navnlig over den Tanke, som den højtæredede Trafikminister udtalte ved Lovforslaget's Fremsættelse, og som ogsaa findes nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, nemlig den: i Stedet for et Dobbeltspor paa den nævnte Strækning at anlægge en direkte Jernbane fra Aarhus til Randers. Der er flere Ting, der taler for denne Plan, og jeg vil tillade mig i Overensstemmelse med den højtæredede Formands Henstilling kort at paapege nogle af disse.

For det første bliver den paatænkte nye Bane mellem Aarhus og Randers 14 km kortere end den nuværende Bane. Hvad dette vil betyde, synes jeg er straks iøjnefaldende. At spare 14 km for hvert Tog, der kører frem eller tilbage, er en stor Ting, og det kendte Ord, at Tid er Penge, synes jeg paa træffende Maade maa kunne anvendes her. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad der kan tjenes ved det mindre Kulforbrug og ved Indvinding af Tid o. s. v., det er altsammen et stort Plus at indvinde ved denne Tankes Realisation, og ved at faa dette nye Spor opnaar vi, at der kan blive Gennemkørsel baade ved Aarhus og ved Randers. Folk, der rejser med Jernbanen, kan ikke undgaa at lægge Mærke til, at ved disse Byer, hvor der skal rebrousseres, er Opholdet altid længere end der, hvor man kører lige igennem. Endelig er der ogsaa Grund til at regne med, at dette nye Spor kommer til at gaa gennem en jernbanetom og frugtbar Egn, der trænger til Jernbane, og det vil altsaa ogsaa i saa Henseende kunne forsvares at bygge denne Bane i Stedet for Dobbeltsporet. Det er anført, at det vil blive betydeligt kostbarere, og det kan vel ikke skjules. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, dog synes jeg, at det er iøjnefaldende, at der i det kalkulerede Beløb ikke er indbefattet Ekspropriationsudgifterne, og naar vi tænker paa, hvad det vil betyde at ekspropriere i de store Stationsbyer og paa den 14 km længere Strækning i Forhold til at ekspropriere til Anlægget af en ny Bane, om jeg saa maa sige, paa aaben Mark, maa vi vist erkende, at Forskellen neppe vil blive saa stor som anført i Lovforslaget.

Som jeg sagde før, er det en banetom Egn, der her er Tale om, og det største Bevis for Banetrang er, at de interesserede Kommuner og de respektive Amter, Aarhus Amt og Randers Amt, i sin Tid har bevilget et ret stort Beløb for at faa en Jernbane. Man paatænkte den Gang en elektrisk Jernbane, vistnok fordi den ønskede Bane ikke var kommet med paa

Jernbanelovforslaget af 1908. Koncessionen til den elektriske Jernbane var givet, og alt var altsaa i Orden, men saa kom Krigen, Vanskelighederne ved at skaffe Penge og den uhyre Fordyrelse af Materialier og Arbejdskraft, og endnu er Arbejdet ikke paabegyndt og Koncessionen ikke taget i Brug, og den udløber de første Dage i Marts. Nu kan jeg dog ikke tænke mig Muligheden af, at der, dersom den vedkommende Egn ikke fik Erstatning for den elektriske Bane, kunde blive nægtet Koncessionshaverne en Fornyelse af Koncessionen. Det er, som anført, gyldige Grunde, der har bewirket, at den ikke er taget i Brug, de har maattet vente til bedre Tider for at kunne paabegynde Arbejdet.

Ved denne Løjlighed maa jeg for øvrigt sige, at det altid har forekommet mig mærkeligt, at vi skulde begynde med de elektriske Jernbaner, som her til Lands er ukendte og uprøvede, i Jylland og i en Egn, som vel er god og frugtbar, men som dog er „ude paa Landet“, som man siger. Skulde der gøres et Forsøg med en elektrisk Jernbane, havde det været mere passende at gøre det her ved Hovedstaden. Saa vidt jeg ved, er de elektriske Jernbaner i Udlandet anlagte fra en Storby ud til dens Forstæder, altsaa paa Steder, hvor der er meget betydelig Trafik. Det var dog ret mærkeligt, om Egnen mellem Aarhus og Randers skulde være Prøveklud, tør jeg maaske sige, for noget hos os aldeles uprøvet. Den nuværende Banestrækning fra Aarhus—Randers over Langaa vil ved den nye Bane ikke blive overflødig. Vi har jo hele Trafikken Vest paa over Langaa, og den maa bibeholdes. Det bliver kun en Aflastning for denne Jernbane, en Aflastning, som den haardt trænger til. Og jeg kunde tænke mig, at naar det skete, som nu er antydnet, kunde der maaske ogsaa blive Mulighed for, at Eksprestoget til og fra København Vest fra kom til at holde paa Midtvejen mellem disse to store Byer, nemlig ved Hadsten, et Ønske, som stedse er fremsat, og som jeg finder meget berettiget, men som aldrig er blevet opfyldt. Jeg har med stor Interesse og Glæde hørt de forskellige Partiers Ordførere og flere andre æredede Medlemmer tale om denne Plan, jeg nu kortelig har omtalt. Jeg ser heri en Borgen for, at den vil blive — jeg tør nok sige — velvillig behandlet af det kommende Udvalg. Jeg nærer derfor Haab om, at der i dette høje Ting og i det andet høje Ting vil opnaas et for Sagen gunstigt Resultat.